

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

Prologvs Orationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΥΣΕΒΙΙ ΡΑΜΦΙΛΙ

ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ,
ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗΚΟΣ.

DE LAUDIBUS
CONSTANTINI IMPERATORIS

Oratio in ejus tricennialibus habita.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΕΠΑΙΝΩΝ.

PROLOGVS ORATIONIS.

Ἄλλ' ὅχι ἐγὼ μύθους, ὅχι ἀκοῆς θήρα-
Α τρεῖς λόγων ευγλωθίαν πλάσαμεν, ἵνα
πάρειμι κηλήσων ὡς διὰ Φωνῆς Σειρήνων ἔ-
δε χρυσοῖς δεπάρωσιν, ὡραίοις ἀνθεσι, ῥημά-
των φράσει κεκαλλιπερημένοι, ἠδ' ὄνῃς φάε-
μακατοῖς τῶνδ' ἑσπεριῶμα φιλῶσι ἑσφοῖς
δ' ἐπαύριον, ὡς ἀγαλλῶ τὰς λεωφόρους
φύγεν κ' ἐκτρέπεδ'· μηδ' ἐπὶ πληθει συ-
νωθείᾳ διακελεύομαι ἤκω δὴ βασιλικῶν
ὑμῶν καινωτέρως ὡδῆς ἐν ὑμῖν ἀπαρξόμε-
νοι· μυσίων δ' ἀμφὶ τὴν αὐτὴν ἐμοὶ σπου-
δούτων χορείαν, πάτον ἀνθρώπων ἀλείνων
αὐτοῖς, τὴν ἀτελεῖ βασιδῆμα ἡς ἐξέμεις ἀ-
κρίτοις ἐπὶ αἰνῶν ποσίν· οἱ μὲν γὰρ δημῶδες,
μεγακίον τε ἑσφοῖμασι πεπαρηκίως με-
ποιτες λόγους, μᾶσάν τε ἠδ' εἶαν καὶ πάνδη-
μοὶ ἀπαζόμενοι, θητὰς ἀκοῆς θητῶς διη-
γήμασι θελογίῳν ἠδ' ὄνῃ τὸ κριτήριον διη-
δῶσι· οἱ δ' αὐτῆς μύσας τῆς καθόλου ἑσφίας,
θεῶν ἑσφίης ἀτελεῖ ἀνθρώπων ἐπήκοοι,
τὴν τε κρείττον' ἐκλογίῳ ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ
ἑσμένοι, τὰς αὐτῆς βασιλείως θεοφιλεῖς δρε-
τας, φιλοθέας τε πρᾶξις, τῶν ἀνθρώπων
πρᾶξις ἀνθρώπων τε καὶ εἰλοντο· δευτέροις ἀνμ-
νῶν τὰ δευτέρα τῶν καλῶν, ὡς ἀχρησάντες.
θεῶν γὰρ καὶ ἀνθρωπείων ἑσφίας ἑσφίης καὶ ἐν
βασιλείᾳ ψυχῆ· καὶ τῶν μὲν εἰς Θεόν, τῶν δὲ
εἰς ἀνθρώπους τεινόντων, τοῖς μὲν ἐκτός ἑσφί-
εἰλον ἱερῶν ἐσφίῳ, οἱ πρὸς δὴ ἑσφίῳ, τὰ
ἀνθρώπεια διακονεῖσθαι, σεμνὰ μὲν ὡμῶς ἑσφί-
ἑσφίῳ, βιωφελῆτε καὶ ταῦτα πάντα γὰρ
τὰ βασιλείως, καλὰ, πλὴν ἐπὶ λειπόμενα
τῶν θεοτέρων· οἱ δ' ἀνακτόρων ἀγίων εἶσω,
αὐτῶν τε καὶ ἀεσφίῳ μυχῶν ἐκτός δια-

Go verò non fabulas, nec sermo-
A nes ad aurium illecebras composi-
tos commentus, in hunc locum pro-
cessi; ut quasi Sirenum cantu audito-
res permulcerem: nec ut aureis pocu-
lis, elegantium scilicet verborum flo-
sculis summo cum artificio decoratis,
voluptatis pigmenta, hujusmodi rerum
studiosis hominibus propinarem. Quin
potius Sapientum præceptis obtempe-
rans, cunctis suadeo ut vias publicas fu-
giant, neve unà cum multitudine col-
lidi velint. Accessi ergo, ut Imperato-
rias laudes novo quodam carminis ge-
nere præcinerem. Quamvis verò infi-
niti panè alii eandem mecum viam car-
pere conantur, ego tamen hominum ve-
litigia vitans, ut ait ille: viam ingredi-
ar minimè tritam, quam illotis pedibus
ingredi nefas est. Liceat quidem illis
qui vulgares ac juvenilibus tritos argu-
tiis sermones consecantur, & qui sua-
vem quandam ac popularem colunt
Musam, hominum aures humanis nar-
rationibus delinire, dum cuncta refe-
runt ad voluptatem. Hi verò qui uni-
versalis sapientiæ mysteriis initiati
sunt, utpote divinarum humanarum-
que rerum scientiam consecuti: cum
præstantioris rei delectum summæ fe-
licitatis esse ducant, Imperatoris no-
stri Deo amabiles virtutes, & pios
actus, humanis ejusdem dotibus factis-
que anteponunt: & inferiores res, in-
ferioribus hominibus prædicandas re-
linquunt. Nam cum Imperatoris ani-
mus rerum divinarum humanarumque
scientiæ præditus sit: & illæ quidem ad
Deum: hæ verò ad homines referan-
tur: illis quidem qui extra templi am-
bitum positi sunt, res humanas sug-
gerant ii qui ad hoc munus obeundum
idonei exstiterint. Sunt hæ quidem fa-
nè illustres & eximie, & in primis u-

tiles generi humano. Quippe cuncta quæ in Imperatore nostro cernuntur, eximia sunt.
Sed tamen à divinis rebus longo intervallo superantur. Hi verò qui intra sacrarium & in

Ggg g ij

